

Затверджую:

проректор з наукової роботи

Національного педагогічного

університету імені М. П. Драгоманова

Г. М. Торбін

2021 року

ВИСЛОВОК

засідання структурного підрозділу

кафедри теорії та методики музичної освіти, хорового співу та диригування

факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського

Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова,

призначеного рішенням засідання вченої ради

НПУ імені М.П. Драгоманова

від 25 лютого 2021 р. (Витяг з протоколу № 8),

для проведення попередньої експертизи дисертації

Сюй Вейвей на тему:

«Методичні засади формування виконавської стабільноті магістрантів

музичного мистецтва у процесі вокального навчання»

на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії

за спеціальністю 014 Середня освіта (музичне мистецтво)

Науковий керівник – кандидат педагогічних наук, доцент Хоружа О.В.

1. ПРИСУТНІ: Викладачі: завідувачка кафедри д. пед. н., проф. Козир А.В. (головуюча на засіданні кафедри), д.пед.н., проф. Горбенко С.С., д.пед.н., проф. Комаровська О.А., д.пед.н., проф. Проворова Є.М., д.пед.н., проф. Савченко Р.А., д. пед. н., проф. Федоришин В.І., д. пед. н., проф. Хижна О.П., к. пед. н., проф. Бодрова Т.О., к. пед. н., проф. Коваленко І.Г., к. пед. н., проф. Левщенко Т.С., к. мист., проф. Болгарський Д.А., проф. Байда Л.А., проф. Деркач В.Ф., проф. Зеленецька І.О., проф. Савчук Г.М.; к. пед. н., доц. Кузнецова О. В., к. пед. н., доц. Миколінська С.І., к. пед. н., доц. Паньків Л.І., к. пед. н., доц. Степанова Л.П., к. пед. н., доц. Топчієва І. О., к. пед. н., доц. Хоміч І.М., к. пед. н., доц. Хоружа О. В., к. пед. н., доц. Чинчева Л. В., к. пед. н. Голубицька Н.О., к. пед. н. Гусаченко О. П., доц. Гончаренко Ж.В., доц. Касьянова В.О., доц. Литвак А.А., ст. викл. Горбатенко Н.Л.; викл. Шевченко Н.В.

Аспіранти: Сюй Вейвей

Докторанти: Мудролюбова І. О.

Секретар: Борова Т. М.

2. СЛУХАЛИ: Висновок рецензентів доктора педагогічних наук, професора Комаровської Оксани Анатоліївни, доктора педагогічних наук, професора Проворової Євгенії Михайлівни про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Сюй Вейвей на тему: «Методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання», призначених рішенням засідання вченої ради НПУ імені М. П. Драгоманова від 25 лютого 2021 р. (Витяг з протоколу № 8) для проведення попередньої експертизи дисертації, поданої на здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії зі спеціальності 014 Середня освіта (музичне мистецтво).

Науковий керівник – к. пед. н., доцент Хоружа О.В. Тему дисертаційної роботи затверджено на засіданні вченої ради Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова (протокол № 7 від 29 листопада 2017 р.).

2.1. Дисерантка Сюй Вейвей

Повідомила про основний зміст, концептуальні положення та наукові результати дисертаційної роботи.

Актуальність теми дисертаційного дослідження «Методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання» підтверджена протиріччям між інтерпретаційними намірами щодо створення цілісного художнього образу вокального твору, передачі творчого задуму композитора і здатністю магістрантів музичного мистецтва до реалізації розробленої інтерпретаційної концепції під час оприлюднення результатів вокальної навчальної діяльності, яке часто супроводжується хвилюванням. Саме хвилювання заважає майбутньому фахівцеві у повному обсязі розкрити перед слухацькою аудиторію художній образ вокального твору. Необхідність створення методики, яка дозволила б озбройити магістрантів уміннями стабільного виконання музичних творів у стресових ситуаціях сценічних виступів зумовило вибір теми дисертаційного дослідження.

Мета дослідження – теоретичне обґрунтувати, розробити, експериментально перевірити методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання.

Об'єкт дослідження – процес вокального навчання магістрантів вищих музично-педагогічних навчальних закладів.

Предмет дослідження – методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання.

Завдання дослідження:

1) на базі аналізу науково-теоретичних джерел з питань музичного виконавства загалом і вокального виконавства зокрема дослідити та окреслити

науково-теоретичні основи виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва, яка здобувається у процесі вокального навчання;

2) визначити сутність виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання;

3) розробити компонентну структуру, визначити критерії, показники та рівні сформованості виконавської стабільності магістрантів-вокалістів;

4) конкретизувати методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів-вокалістів, розробити й сформулювати педагогічні ефективного упровадження цих зasad;

5) розробити, упровадити та експериментально перевірити методику формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання.

Теоретико-методологічну основу дослідження складають психологічні, педагогічні, мистецтвознавчі концепції з проблематики концертного виконавства у цілому та вокального виконавства зокрема, а також з проблематики стабільності виконання музичних творів (Л.Котова, Л.Маккіннон, О.Матвєєва, М.Муцмахер, Г.Нейгауз, Д.Юник, Б.Яворський та інші).

Теоретичні методи дослідження: аналіз науково-теоретичної літератури, конкретизація сутності виконавської стабільності, системно-структурний аналіз виконавської стабільності; синтез її компонентів у цілісний динамічний комплекс, компаративний аналіз отриманих статистичних даних на констатувальному і формувальному етапах експериментальної роботи та інші;

Емпіричні методи дослідження: педагогічне спостереження; бесіди, анкетування та опитування з тем, пов'язаних із специфікою вокального виконавства; інтерв'ювання після прилюдних виступів, самооцінювання, психолого-педагогічні тренінги, а також методи математичної статистики.

У розділі один було проведено аналіз науково-теоретичних джерел щодо науково-теоретичних основ виконавської стабільності магістрантів-вокалістів. Нами створено авторське визначення сутності поняття «виконавська стабільність» магістрантів музичного мистецтва, майбутніх учителів музики як набутої інтегральної якості особистості, що визначається здатністю до перманентного відтворення результатів попередньої музичної навчальної діяльності в емоціогенних умовах її оприлюднення щодо повноцінного донесення інтерпретаційного концепту музичних творів до слухацької аудиторії. Залучення особистісно-орієнтованого підходу надало можливість дослідити специфіку формування виконавської стабільності з позицій пошуку для кожного магістранта у процесі виконання вокальних творів певного власного балансу у взаємодії раціональної й емоційної сфер, представлених за допомогою коефіцієнтів інтелектуальної розвиненості особистості (IQ) і її емоційної розвиненості (EQ). Залучення діяльнісного підходу уможливило конкретизацію специфіки процесу формування виконавської стабільності майбутнього вчителя музики в якості складного безперервного процесу постановки та розв'язання стратегічних та тактичних проблем вокально-виконавської діяльності щодо стабільного донесення інтерпретаційного концепту вокального твору до слухацької аудиторії рід час його прилюдного виконання. Залучення компетентнісного підходу дозволило визначити

виконавську стабільність як одним з фундаментальних чинників вокальної компетентності майбутнього викладача вокалу, вчителя музики.

У розділі два на базі холістського підходу було розроблено й визначено компонентну структуру виконавської стабільності магістрантів-вокалістів в якості органічно-цілісної динамічної системи, що є результатом творчо-еволюційного формування взаємопов'язаних і взаємопливаючих складових: мобілізаційно-спрямовуючого, цілісно-інтерпретаційного і контролюно-саморегуляційного компонентів, а також регуляторної дії таких функцій, як функція цілепокладання, гедоністична функція, функція постановки й послідовного вирішення художньотворчих, вокально-технічних, комунікативно-іміджевих завдань щодо втілення й транслювання цілісної інтерпретаційної концепції вокального твору і функція аналітично-рефлексивного осмислення власних дій під час концертного виступу. Було розроблено й сформульовано критерії та показники сформованості.

Діагностування рівнів сформованості виконавської стабільності на етапі констатації дозволило стверджувати, що в студентів переважає низький рівень її сформованості - 49,43%. На середньому рівні - 37,64 %. На високому рівні знаходитьться найменше респондентів - 12,93%. Тобто переважає низький рівень.

У розділі три було розроблено педагогічні умови ефективного формування виконавської стабільності магістрів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, на базі яких було визначено такі методичні засади: систематичне використання сукупності різноманітних форм практичної вокально-виконавської діяльності в якості інструментарію для формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання; багаторівневу організацію цілеспрямованих заходів контролю вокально-виконавських знань, умінь і навиків, що уможливлюють послідовну перевірку динаміки формування виконавської стабільності на різних етапах вокального навчання магістрантів музичного мистецтва; організацію процесу вокального навчання із систематичним застосуванням цільових тренінгів, спрямованих на підвищення рівня стабільності вокального виконавства.

Проведення формувального експерименту щодо упровадження поетапної методики формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процес вокального навчання у відповідності до визначених методичних засад і педагогічних умов дозволило стверджувати про ефективність цієї методики. Загальний показник сформованості на формувальному етапі експерименту засвідчив: кількість магістрантів на високому рівні зросла з 13 відсотків на етапі констатациї до майже 29 відсотків на формувальному етапі – тобто майже на 16 відсотків; кількість магістрантів на середньому рівні зросла з 38 відсотків на етапі констатациї до 52 відсотків на формувальному етапі – тобто майже на 14 відсотків; кількість магістрантів на низькому рівні зменшилась з 49 відсотків на етапі констатациї до 19 відсотків на формувальному етапі – тобто майже на 30 відсотків.

Результати педагогічного експерименту дають підставу вважати, що вихідні теоретичні положення вірні, мета досягнута, поставлені завдання вирішенні.

2.2. Запитання до дисертантки Сюй Вейвей та відповіді на них.

Завідувачка кафедри доктор педагогічних наук, професор Козир А.В.
«Шановна Сюй Вейвей! У Вашій роботі Ви пишете про антиподи виконавської поведінки студентів, які Ви спостерігали під час концертних виступів, під час екзаменів, заліків з вокалу. Чи не могли б Ви охарактеризувати ці антиподи сценічно-виконавської поведінки?»;

Сюй Вейвей Дякую за запитання. Дозвольте дати відповідь. Ці антиподи сценічної поведінки ми визначаємо як стабільний і нестабільний. Стабільний тип сценічної поведінки демонструє цілком очікувану модель поведінки під час виступу. Тобто студент без втрат переносить на сцену належний результат попередніх занять з вокалу та репетицій. При цьому студент зберігає і досягнутий вокально-технічний рівень, і доносить до слухача розроблену раніше інтерпретацію. Нестабільний тип сценічної поведінки демонструє вияв студентом її неочікуваних моделей. Під час виступів можна спостерігати неочікувану нестачу співацького дихання, раптову захриплість голосу. Студент може забути нотний текст або слова вокального твору. Нестабільний тип сценічної поведінки характеризується зниженою емоційною стійкістю під час появи стресорів.

Дякую за увагу.

Кандидат педагогічних наук, доцент Топчієва І.О.: «Шановна Сюй Вейвей! В своїй роботі Ви зазначаєте, що поняття «виконавська надійність» і «виконавська стабільність» багато в чому корелюють між собою. А чим, на Вашу думку, вони відрізняються?»;

Сюй Вейвей Дякую за питання.

Дозвольте дати відповідь. Співставляючи поняття «виконавська надійність» і «виконавська стабільність», слід зауважити, що обидва поняття спрямовані на подолання деструктивного сценічного хвилювання й паніки на сцені. Ми погоджуємося із професором Д. Юником, що «виконавська надійність» полягає у точному, без помилок, виконанні музичних творів як у звичайних, так і емоціогенних умовах концертного виконавства. А виконавська стабільність є повторенням результативності засвоєного на заняттях музичного матеріалу під час концертного виступу, навіть із помилками.

Водночас, ми розглядаємо виконавську стабільність значно ширше, ніж відтворення на сцені засвоєного музичного матеріалу. На нашу думку, метою формування виконавської стабільності є не сліпа трансляція результатів занять і репетицій, а перманентно стійке відтворення для слухачів ретельно продуманого інтерпретаційного концепту вокального твору.

Дякую за увагу.

Кандидат педагогічних наук, доцент Чипчева Л.В.: «Шановна дисидентко, чому Ви обрали саме холістський підхід для розроблення компонентної структури виконавської стабільності магістрів музичного мистецтва?»;

Сюй Вейвей Дякую за питання.

Дозвольте дати відповідь. По-перше, саме холізм забезпечує цілісність формування виконавської стабільності з урахуванням цілісності мотиваційної сфери, зокрема, сукупності пізнавальних інтересів і художньо-естетичних потреб магістрантів. По-друге, саме холістський підхід як один з фундаментальних підходів постнекласичної методології забезпечує нашу методику здатністю до реагування на зміну навчального середовища, не втративши цілісності феномену. Адже саме холізм стверджує, що ціле є онтологічно й логічно первинним по відношенню до частин.

Дякую за увагу.

Головуюча: Чи є ще запитання до здобувачки? (Немає). Дякуємо за відповіді.

3. ВИСТУПИЛИ:

Науковий керівник – к. пед. н., доцент Хоружа О.В.

Дисертаційне дослідження Сюй Вейвей присвячено важливій проблемі формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва, спрямованій на удосконалення їх фахової підготовки загалом і вокального навчання зокрема, на розвиток музично-творчих здібностей, на інтенсифікацію їх творчо-інтелектуальної діяльності, а також на підвищення рівня якості вокально-виконавської діяльності. Актуальність теми постійно зростає у зв'язку із постійним підвищеннем сучасних кваліфікаційних вимог до конкурентоспроможності й фаховості майбутніх педагогів-музикантів, одним з провідних різновидів професійної діяльності яких є вокальне виконавство.

Сюй Вейвей приїхала на навчання з Китаю до України, де після закінчення НМАУ по класу вокалу у 2016 році вступила до аспірантури Факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського НПУ імені М.П. Драгоманова. Під час навчання в аспірантурі Сюй Вейвей продовжувала власну вокально-виконавську діяльність, брала участь у концертному житті Одеси та Києва, що дозволило аспірантці грунтовно проаналізувати проблему формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, провести змістовну дослідно-експериментальну роботу.

Сюй Вейвей займає активну життєву позицію, постійно бере участь у багатьох міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях, а також у концертній діяльності Факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського НПУ імені М.П. Драгоманова. У ході проведеного дослідження дисеранткою виявлені наукові та організаційні здібності: вона зуміла чітко поставити мету і відповідні науково-дослідні завдання, проаналізувати і узагальнити літературу з обраної проблематики, визначити компонентну структуру, критерії та показники сформованості досліджуваного феномену, порівняти і класифікувати отримані експериментальні дані. Це дозволило у цілому розширити спектр наукових досліджень у галузі концертної педагогіки, а також у царині вокального навчання магістрантів музичного мистецтва.

Представлена робота є не тільки самостійним і закінченим, але також цілком новаційним дослідженням, оскільки дотепер проблематика виконавської

стабільності в аспекті саме вокального навчання в Україні не розглядалася. У роботі дисерантка продемонструвала уміння впроваджувати власні теоретичні висновки у процес вокального навчання магістрантів музичного мистецтва. Особиста участь Сюй Вейвей полягає у ретельному самостійному вивчені теоретичних і методичних аспектів проблеми, у створенні визначень сутності та специфіки феномену виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва, в узагальненні власного досвіду вокального виконавства тощо.

Практичне значення виконаного дослідження полягає у розробці методики формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва, спрямованої на удосконалення процесу вокального навчання; у впровадженні в навчальний процес розроблених дисеранткою тренінгів щодо формування означеного феномену майбутніх учителів музики; у використанні матеріалів і результатів дисертаційного дослідження для створення навчально-методичних посібників, розробки робочих і типових програм навчальних дисциплін, здійснення досліджень щодо актуальних проблем теорії та методики навчання музики і музичного виховання.

Методологічна спрямованість, теоретична обґрунтованість, наукова новизна і практичне значення підготовленої Сюй Вейвей дисертації на здобуття наукового ступеню «Доктор філософії» дають підстави рекомендувати її до захисту за спеціальністю 01 – «Освіта», за спеціальністю 014 Середня освіта (музичне мистецтво).

Висновок

рецензента доктора педагогічних наук, професора Комаровської О.А.

на дисертацію Сюй Вейвей на тему:

«Методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів

музичного мистецтва у процесі вокального навчання»

призначеного рішенням засідання вченої ради НПУ імені М.П. Драгоманова

від 25лютого 2021 р. (Витяг з протоколу № 8) для проведення попередньої

експертизи дисертації, поданої на здобуття наукового ступеня доктора філософії

за спеціальністю 014 Середня освіта (музичне мистецтво)

Актуальність дослідження Сюй Вейвей не викликає сумніву.

По-перше, вона підтверджується підвищеннем рівня вимог до якості вищої освіти, зокрема і майбутніх педагогів-музикантів.

По-друге, для музикантської і музично-педагогічної професії надзвичайно важливим є чинник виконавської діяльності, який застосовується в найрізноманітніших ситуаціях педагогічної і музичної творчості. Від виконавської стабільності безпосередньо залежить переконливість інформаційно-емоційних імпульсів, спрямованих до учнів і до аудиторії загалом, а отже трансляція в суспільстві важливим художнім цінностям та їхнє прийняття спільнотою. Останнє вкрай необхідне в сучасному інформаційному просторі, в якому нівелюються межі «добра і зла», «мистецтва і квазімистецтва тощо».

По-третє, авторка дисертації є громадянкою КНР і, безсумнівно, буде впроваджувати результати свого дослідження в китайську систему освіти. Тому

цінним є знаходження точок перетину двох культур і, зокрема, освітніх систем у наслідуванні національних традицій у контексті загальнолюдських культурних тенденцій. Це ж стосується і традицій вокального виконавства.

По-четверте, поняття виконавської стабільності і дотичні до нього досить активно досліджувались і досліджуються щодо творчості виконавців-інструменталістів. Вокальній стабільності увага приділяється набагато менше. Натомість, як свідчить практика, чимало виконавців-вокалістів потребують науково обґрунтованих рекомендацій щодо досягнення високих рівнів вокально-виконавської стабільності, що важливо як для сценічних виступів, так і для інших форм прилюдних само презентацій і демонстрацій вокального репертуару (на уроках, під час просвітницької діяльності тощо).

Дисертація Сюй Вейвей як раз і пропонує принципово нову стратегію вокального навчання, що базується на глибинному аналізі психологічних джерел вокальної творчості, на підставі якого створено авторську методику. Тобто дослідження спрямоване на збагачення теорії вокального навчання магістрантів музичного мистецтва факультетів мистецтв педагогічних університетів, що має практико орієтований характер і дозволяє дісво і усвідомлено підвищувати рівень стабільності вокального виконавства майбутніх учителів музичного мистецтва, викладачів мистецьких дисциплін у системі вищої мистецької освіти тощо.

Позитивом у дослідженні є прагнення дисертантки науково обґрунтовувати, передусім з позиції психології творчості і психології особистості, усі висновки і гіпотези. Досить цікавим є виокремлення холістського підходу до дослідження компонентної структури. Привертає увагу чіткість виокремлення заявлених у темі дисертації методичних зasad як концептуальних вихідних положень (у цьому авторка посилається на наукову позицію Г.М.Падали), і кожну тезу підкріплює конкретною педагогічною умовою формування виконавської стабільності.

Логіка роботи є досить чітка, а структура струнка і послідовна.

У першому – теоретичному – розділі розглядаються ключові поняття дисертації, зокрема застосовується семіотичний аналіз до уточнення сутності понять «музичне виконавство» та «стабільність», здійсеного у психолого-педагогічному, музикознавчому, суто інтерпретаційному аспектах. Пропонується уточнене визначення понять у контексті проблематики дисертації. Важливо, що авторка в результаті такого аналізу доводить, що саме *психологічна* стабільність вокаліста-виконавця є запорукою «успішного оприлюднення результатів попередньої навчальної вокальної діяльності, уbezпечуючи процес вокального виконавства від дезінтеграції та забезпечуючи високу якість втілення на сцені художнього образу вокального твору».

Досить переконливо Сюй Вейвей виокремле і характеризує стабільний і нестабільний типи сценічної поведінки магістрантів музичного мистецтва.

Грунтовно аналізується специфіка процесу формування виконавської стабільності, зокрема стосовно виявлення індивідуально кожним виконавцем власного балансу раціо та емоцію. Суттєвим і перспективним для розроблення методичних зasad є визначення педагогічного стимулування неперервного розширення пізнавальних, так і художньо-естетичних потреб щодо усвідомленого формування здатності стабільного втілення інтерпретаційного концепту вокальних творів у процесі

виконавської діяльності.

У другому розділі на підставі холістського підходу розроблено компонентну структуру виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва; зокрема, здійснено її моделювання як динамічної системи. Обґрунтування змісту компонентів дозволило чітко визначити критерії, показники і схарактеризувати рівні сформованості досліджуваної якості. Розкрито зміст організаційно-підготовчого етапу та кон'юнктурно-оцінювального (по суті пілотного етапу, експерименту, що передувало безпосередньо констатувальному. Слід звернути увагу – як на позитивний момент дослідження – комплекс діагностувальних методик, які охоплюють як адаптовані методики інших учених, так і авторські.

Третій розділ присвячено обґрунтуванню методичних зasad як концептуальних положень як детермінант визначення педагогічних умов, які за дотриманням відповідних принципів мають забезпечити результативність методики. Методика також розроблена логічно, педагогічно економно і доцільно. Стрижнем дослідження і є реалізація розробленої авторкою поетапної методики формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, насичена педагогічним інструментарієм, який містить різноманітні методи, засоби, прийоми та форми навчання.

Утім ядро цього інструментарію складає сукупність авторських тренінгів, що, безперечно, адекватно і домінантно стосовно досліджуваного феномену виконавської стабільності. Саме під час тренінгів догічно пропонується застосування комплексу методів інтерпретаційного опрацювання вокальних творів, що забезпечують доцільне формування практичних вокально-виконавських умінь.

Досить грунтовною є якісна та кількісна інтерпретація експериментальних даних, подана в таблицях і графічно. Тобто переконливо і наочно підтверджується ефективність запропонованої авторкою методики.

Список використаних джерел є досить об'ємним і «по суті». Аналіз джерел засвідчує ґрунтовне ознайомлення дисертантки з обраною проблемою, яка є логічно систематизованою і розглядається відповідно до обраної тематики.

Апробація результатів дослідження достатньо переконлива.

Кількість і зміст публікацій дисертантки також не викликає заперечень

Безперечно, дисертація Сью Вейвей вирізняється креативним підходом о дослідження проблеми і певною нестандартністю бачення проблеми.

Натомість дисертація не позбавлена низки дискусійних положень А деякі позиції викликають зауваження, усунення яких піднесле би дослідження на більш високий професійний щабель. А саме:

1) зауваження стосуються наукового апарату дослідження, викладеному у Вступі, а саме точніше узгодити формулювання предмету і мети дослідження відповідно до формулювання теми дисертації. Доцільно у формулюванні предмету дослідження конкретизувати поняття «методичні засади» (не лише вихідні концептуальні позиції, а насамперед педагогічну умови та методика, які, до речі, досить ґрунтовно розкриті по тексту);

2) відповідно варто ще раз простежити формулювання завдань дослідження, прописати їх конкретніше і більш сконцентровано; також ще раз перевірити логіку завдань і логіку викладу тексту, що не завжди узгоджено;

3) продумати більш лаконічні і точні назви параграфів:

- наприклад, не варто висвітлювати в назвах параграфів застосовані методологічні підходи, а логічніше спочатку обґрунтувати в тексті дисертації застосування саме цих підходів;

- так само, не зовсім логічно заявляти попередньо в назві параграфу етапів експериментальної роботи, а варто розкрити вже в тексті зміст цих етапів, обґрунтувати ці назви в контексті теми; тоді більш рельєфною проступатиме наукова новизна роботи;

4) більш конкретно розкрити поняття вокально-виконавської компетентності, точніше вписати його в контекст виконавської стабільності, а далі відобразити в уточненому визначенні досліджуваного феномену стабільності;

5) ширше прописати в тексті сфери музичної діяльності магістрантів, які найбільше потребують оволодіння такою вокальною компетентністю, в якій очевидним є високий рівень виконавської стабільності.

Висновок: враховуючи теоретичну і практичну необхідність розроблення заявленої теми для вищої школи мистецького спрямування, рекомендувати до розгляду на спеціалізованій вченій раді у Національному педагогічному університеті імені М.П.Драгоманова дисертацію Сюй Вейвей «Методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання» на здобуття наукового ступеню «Доктор філософії» за напрямом 01 – «Освіта», за спеціальністю 014 Середня освіта (музичне мистецтво).

Висновок

рецензента доктора педагогічних наук, професора кафедри теорії та методики

постановки голосу факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського НПУ імені М.П. Драгоманова Проворової Є.М. на дисертацію Сюй Вейвей на тему:

«Методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів

музичного мистецтва у процесі вокального навчання»

призначеного рішенням засідання вченої ради НПУ імені М.П. Драгоманова

від 25лютого 2021 р. (Витяг з протоколу № 8) для проведення попередньої експертизи дисертації, поданої на здобуття наукового ступеня доктора філософії

за спеціальністю 014 Середня освіта (музичне мистецтво)

Інтенсифікація процесів взаємодії, взаємообміну та взаємовпливу національних культур, притаманна сьогоднішньому світовому освітньому простору, закладає основу для постійного обміну педагогічним досвідом у царинах педагогіки мистецтва загалом і концертної педагогіки зокрема. Інтегроване соціально-інформативне середовище, притаманне інформаційним суспільствам сучасного глобалізованого світу, уможливлює постійний обмін новітніми методичними ідеями, концепціями, технологіями, які активізують стрімкий розвиток мистецької освіти.

Одним із найбільш затребуваних напрямків навчання мистецтву був і залишається методичний напрямок, у руслі якого здійснюється формування у молодих музикантів-виконавців здатності до стабільно якісного, артистичного виконання музичних творів для будь-якої аудиторії. Адже аналіз практики музичного виконавства загалом і вокального виконавства зокрема засвідчує, що,

незважаючи на ретельну підготовку до прилюдних виступів, молоді виконавці почасту не доносять до слухацької аудиторії у повному обсязі результати попередньої кропіткої підготовки, що спричиняє до протиріччя між очікуваннями від означеної підготовки і реальною результативністю.

Методика формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва, запропонована Сюй Вейвей, набуває особливої актуальності саме у контексті практичного підвищення якості вокально-виконавської діяльності магістрантів музичного мистецтва, покликаних після отримання дипломів працювати в закладах середньої та вищої освіти на посадах викладачів мистецьких дисциплін, вчителів музичного мистецтва, залучаючи дітей та молодь до духовних надбань національної і світової музичної культури, виконуючи місію формування художньо-естетичних смаків та ідеалів, духовної культури тощо. Успішно виконувати цю важливу місію зможуть тільки ті фахівці, які здатні до перманентно стабільного, артистичного, яскравого і досконалого розкриття художнього образу музичних творів у процесі провадження всіх видів фахової діяльності, що обумовлює актуальність теми дисертаційного дослідження Сюй Вейвей «Методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання».

Зокрема, на першочерговому значенні виконавської підготовки майбутніх педагогів-музикантів роблять наголос видатні представники сучасної української педагогіки мистецтва, до яких належать А.Авдієвський, А.Болгарський, Д.Болгарський, І.Глазунова, А.Козир, Л.Куненко, О.Матвеєва, Д.Юник, Т.Юник та ін., а також представники сучасної китайської музичної педагогіки Аокі Масару, Бай Шаожун, Ван Го-вей, Ван Чао-вень, Вей Лі Фан, Фан Дінь-Тан та ін.

Детальний аналіз дисертації дав змогу з'ясувати наступне.

У ВСТУПІ окреслено сучасний стан розробленості поставленої проблеми, обґрунтовано актуальність теми дослідження, розкрито категоріально-понятійний апарат, відповідно до мети визначено завдання дослідження. Аналіз достатньої кількості першоджерел засвідчує ґрутовну розробку дисертантом обраної проблеми, яка є логічно систематизованою і розглядається згідно обраної тематики.

У РОЗДІЛІ I автором обґрунтовано науково-теоретичні основи формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, що розкривають своєрідність цього феномену, його спрямованість на творчу самореалізацію особистості і рефлексивне осмислення процесу й результатів вокально-виконавської та вокально-педагогічної діяльності. Визначено методологічну базу дослідження, охарактеризовано основні поняття категоріально-понятійного апарату у контексті особистісно-орієнтованого, компетентнісного, діяльнісного підходів.

Заслуговує на схвалення ґрутовний аналіз науково-теоретичних джерел з музичної педагогіки, психології, музикознавства, зроблений дисертанткою щодо змісту, основних проблем, принципів та шляхів удосконалення вокального навчання магістрантів музичного мистецтва. З'ясовано сутність, специфіку та характерні властивості, а також створено авторське визначення феномену виконавської стабільності. Авторка розглядає сутність поняття «виконавська стабільність» магістранта музичного мистецтва, майбутнього вчителя музики як

набутої інтегральної якості особистості, що визначається здатністю до перманентного відтворення результатів попередньої музичної навчальної діяльності в емоціогенних умовах її оприлюднення щодо повноцінного донесення інтерпретаційного концепту музичних творів до слухацької аудиторії.

Доцільно також відмітити ретельне дослідження дисертантом специфіки досліджуваного феномену, окресленої з позицій особистісно-орієнтованого, діяльнісного та компетентнісного підходів. Авторка наполягає на тому. Що специфіка процесу формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва являє собою безперервний процес постановки та розв'язання стратегічних та тактичних проблем вокального навчання, пов'язаних із здатністю студентів до стабільного донесення інтерпретаційного концепту вокального твору до слухацької аудиторії рід час його прилюдного виконання.

Безумовним позитивом є розроблене авторське уточнення педагогічного потенціалу вокального навчання для формування виконавської стабільності, який полягає у сукупних можливостях навчальних курсів вокальної підготовки щодо розроблення стратегії й тактики успішного вокального виконавства студентів-магістрантів на основі організації систематичних заходів, пов'язаних із прилюдним виконанням вокальних творів, ретельного вивчення психологічного портрету кожного із студентів, пріоритетності інтерпретаційної діяльності під час опрацювання вокально-педагогічного репертуару й повноцінного забезпечення гігієни, профілактики й охорони співацького голосу.

У РОЗДІЛІ II на основі застосування холістського підходу була досліджена, теоретично обґрунтована та конкретизована компонентна структура виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання в якості органічно-цілісної динамічної системи мобілізаційно-спрямовуючого, цілісно-інтерпретаційного і контрольно-саморегуляційного компонентів, а також регуляторією дії таких функцій, як функція цілепокладання, гедоністична функція, функція постановки й послідовного вирішення художньо-творчих, вокально-технічних, комунікативно-іміджевих завдань щодо втілення й транслювання цілісної інтерпретаційної концепції вокального твору і функція аналітично-рефлексивного осмислення власних дій під час концертного виступу. Згідно визначення компонентної структури виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва авторкою було розроблено критерії та відповідні показники, що були взяті за основу педагогічного діагностування означеного феномена в умовах вокального навчання.

Також у розділі II було проведено опис організаційно-підготовчого, кон'юнктурно-оцінювального та констатувального етапів експериментальної роботи. За результатами констатувального експерименту виявлено рівні сформованості виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання та надано цим рівням якісні характеристики. На етапі констатації кількісні показники засвідчили переважання низького рівня сформованості досліджуваного феномену.

У РОЗДІЛІ III теоретично обґрунтовано і визначено методичні засади, формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, які склали основні орієнтири запропонованої методики, серед яких:

систематичне використання сукупності різноманітних форм практичної вокально-виконавської діяльності в якості інструментарію для формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання;

багаторівнева організація цілеспрямованих заходів контролю вокально-виконавських знань, умінь і навиків, що уможливлюють послідовну перевірку динаміки формування виконавської стабільності на різних стапах вокального навчання магістрантів музичного мистецтва;

організація процесу вокального навчання із систематичним застосуванням цільових тренінгів, спрямованих на підвищення рівня стабільності вокального виконавства.

У розділі III авторкою було також ґрунтовно розроблено принципи і педагогічні умови, опора на які уможливлює ефективне упровадження означених зasad.

Формувальний етап експериментальної роботи, що також міститься у розділі III, детально розкриває методичне забезпечення формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання. Авторська методика забезпечує цілеспрямованість і послідовність формування структурних компонентів відповідно до **адаптивно-цільової**, **пізнавально-творчої та рефлексивної** фаз на базі застосування багатої палітри методів мистецького навчання, що включає: методи мотивації мистецького навчання, методи контролю, поєднані із вокально-педагогічними методами, методи вокального вправляння, методи ескізного опрацювання вокальних творів, вербалльні методи бесіди та пояснення, методи демонстрації музичних творів, методи поточного експрес-контролю, поточного розгорнутого контролю та підсумкового дисциплінарного контролю, метод евристичної дискусії мультимедійні засоби та ін.

Заслуговує на схвалення активне заалучення розроблених дисертанткою тренінгів, що інтегрують ряд сучасних образно-демонстраційних, теоретичних, вербалльних, інтерактивних, евристичних, інформаційно-комунікаційних та ін. форм, методів засобів і прийомів, що забезпечують всебічність педагогічного впливу.

Результати формувального експерименту представлено у вигляді компаративного аналізу динаміки зростання показників досліджуваного феномена у контрольній та експериментальній групах, а також на етапах констатувального та формувального експериментів у цілому.

Статистична обробка порівняльних результатів дослідження до і після проведення експерименту підтвердила ефективність проведеної поетапної методики та можливість впровадження її в практику музично-педагогічних ЗВО.

ВИСНОВКИ, концентруючи зміст дисертаційної роботи, визначають її актуальність, новизну, теоретичну і практичну цінність, своєчасність та доцільність.

ДОДАТКИ містять: анкети, діагностичні завдання, діагностичні опитування, тести, психолого-педагогічні тренінги, творчі завдання тощо.

Дисертаційне дослідження Сюй Вейвей є актуальним, змістовним, самостійним та завершеним. Представлена дисертаційна робота має послідовну й

логічну структуру. Грунтовність і різнобічність розробки проблеми забезпечені поєднанням особистісно-орієнтованого, компетентнісного, діяльнісного і холістського підходів, що залучались автором на всіх етапах проведення дослідження. У дисертації чітко сформульовано науковий апарат. Заслуговує схвалення зроблений дисертантом ретельний аналіз науково-теоретичних джерел з педагогіки, музичної педагогіки, музичної психології, теорії та методики постановки голосу, що забезпечило грунтовну методологічну базу дослідження. Особливо цікавим виявилося дослідження специфіки виконавської стабільності у контексті особистісної спрямованості магістрантів на відтворення саме цілісної інтерпретаційної концепції під час прилюдного виступу.

Дослідження характеризується залученням оригінальних педагогічних технологій, зокрема, тренінгів. Результати експериментальної роботи дозволили констатувати позитивну динаміку реалізації дослідних цілей у процесі формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, їх інтерпретаційного самовираження та активного усвідомлення творчо-виконавських можливостей.

У цілому позитивно оцінюючи дисертаційну роботу Сюй Вейвей, є необхідність у висловленні деяких зауважень та побажань, що мають рекомендаційний характер:

- увести в наукову новизну розроблене і сформульоване уточнення педагогічного потенціалу вокального навчання магістрантів музичного мистецтва щодо формування виконавської стабільності, обґрунтоване у першому розділі;
- у підрозділі 2.1. під час визначення критеріїв та показників сформованості контрольно-саморегуляційного компоненту доцільно було б більше деталізувати співвідношення самоконтролю й саморегуляції;
- у пункті 3.1., в якому здійснюється визначення педагогічних умов ефективного формування досліджуваного феномену, визначити, чи є означені педагогічні умови ієрархізованими, чи несуть рівнозначне педагогічне навантаження;
- подати графічно у пункті 3.2. методичну модель запропонованої методики, яка базується на розроблених методичних засадах, педагогічних умовах, принципах, методах та ін.;
- виправити деякі текстові та стилістичні неточності, котрі, в цілому, не знижують цінності проведеного дослідження.

Висловлені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку виконаної роботи.

Висновок: враховуючи теоретичну і практичну необхідність розробки вищезазначененої проблеми для вищої школи мистецького напрямку рекомендувати до захисту у Національному педагогічному університеті імені М.П. Драгоманова дисертаційне дослідження Сюй Вейвей «Методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання» на здобуття наукового ступеню «Доктор філософії» за спеціальністю за напрямом 01 – «Освіта», за спеціальністю 014 Середня освіта (музичне мистецтво).

Головуюча на засіданні кафедри завідувачка кафедри д. пед. н., проф. Козир А.В. підсумувала, що обидва рецензенти були одностайні в позитивній оцінці дисертаційного дослідження Сюй Вейвей, її відповідності "Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії", затвердженому Постановою Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 р. № 167.

4. УХВАЛИЛИ: Наукову доповідь Сюй Вейвей, в якій висвітлено основні наукові результати дисертаційної роботи, взяти до уваги.

Прийняти такі **ВИСНОВКИ** щодо дисертаційної роботи Сюй Вейвей на тему: «Методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання». Тему дисертаційної роботи затверджено на засіданні вченої ради Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова (протокол № 7 від 29 листопада 2017 р.).

4.1. Актуальність теми дисертаційної роботи зумовлена її зорієнтованістю на дослідження шляхів удосконалення процесу фахового навчання магістрантів музичного мистецтва до повноцінного сценічного виконання підготовленого репертуару, що передбачає спроможність без втрат донести до слухача творчий задум композитора, власний інтерпретаційний концепт музичного твору, які б забезпечували відсутність емоційно-інтелектуального, фізичного напруження, що безпосередньо виражається хвилюванням, де найбільш значимим залишається цілеспрямоване створення методики, яка дозволила б безпосередньо у процесі вокального навчання озброїти студентів-магістрантів факультетів мистецтв педагогічних університетів уміннями стабільного виконання музичних творів у стресових ситуаціях сценічних виступів.

4.2. Предметом дослідження є методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва; розробка компонентної структури основі системно-структурного аналізу, визначення критеріїв, показників та рівнів сформованості виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва; здійснення науково-теоретичного обґрунтування й конкретизації методичних зasad формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва; розробка педагогічних умов і принципів ефективного упровадження цих засад; розробка, впровадження та експериментальна перевірка методики формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що у вітчизняній педагогічній науці *вперше*:

роздкрито сутність і специфічні особливості виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у контексті вокального навчання; *розроблено* методичні засади формування виконавської стабільності студентів магістрантів факультетів мистецтв педагогічних університетів у контексті вокального навчання; *описуву* методичну модель формування виконавської стабільності майбутніх учителів музики у процесі вокального навчання; *уточнено*: поняття «музичне виконавство», «виконавська стабільність» та «виконавська

компетентність» магістрантів музичного мистецтва; компонентні складові означеного феномену; критерії, показники та рівні сформованості виконавської стабільності студентів-магістрантів вищих музично-педагогічних навчальних закладів у процесі вокального навчання.

На захист винесено такі положення:

1. у процесі семантичного аналізу досліджуваного поняття було розглянуто такі базові змістові поняття, як «музичне виконавство» та «стабільність». В результаті було розроблено і сформульовано авторське уточнення поняття «музичне виконавство» в якості одного з різновидів музичної діяльності, що являє собою творчий процес оприлюднення результатів попередньої навчально-репетиційної роботи, який ставить на меті особистісне тлумачення і донесення до слухача виконавцем ідейно-образного змісту музичного твору у контексті виявлення його жанрово-стильових особливостей на основі залучення і розкриття художньо-зображенального потенціалу засобів музичної виразності. Психолого-педагогічний та музикознавчий аспекти дослідження поняття «стабільність» дозволив стверджувати, що *стабільність музичного виконавства*, спираючись на донесення до слухацької аудиторії інтерпретаційного концепту, актуалізує саме той інтерпретаційний результат, який демонструвався тривалий термін під час попередніх занять та репетицій.

2. Залучення особистісно-орієнтованого, діяльнісного і компетентнісного методологічних підходів дозволило створити авторське уточнення *сутності поняття «виконавська стабільність» магістранта музичного мистецтва, майбутнього вчителя музики як набутої інтегральної якості особистості, що визначається здатністю до перманентного відтворення результатів попередньої музичної навчальної діяльності в емоціогенних умовах її оприлюднення щодо повноцінного донесення інтерпретаційного концепту музичних творів до слухацької аудиторії.*

3. На основі застосування холістського підходу було розроблено й визначено компонентну структуру виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва в якості органічно-цілісної динамічної системи, що є результатом творчо-еволюційного формування взаємопов'язаних і взаємовпливаючих складових: мобілізаційно-спрямовуючого, цілісно-інтерпретаційного і контролально-саморегуляційного компонентів, а також регуляторної дії таких функцій, як функція цілепокладання, гедоністична функція, функція постановки й послідовного вирішення художньо-творчих, вокально-технічних, комунікативно-іміджевих завдань щодо втілення й транслювання цілісної інтерпретаційної концепції вокального твору і функція аналітично-рефлексивного осмислення власних дій під час концертного виступу.

4. У відповідності до визначені компонентної структури виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва було розроблено й сформульовано критерії та показники сформованості її складових. Критерієм сформованості мобілізаційно-спрямовуючого компоненту визначено міру готовності майбутніх до провадження стабільної високоякісної музично-виконавської діяльності. Показниками сформованості цього компоненту визначено: вияв емоційно-

потребового спонукання щодо максимальної психологічної сконцентрованості на якінній підготовці концертної програми; наявність вольової активності щодо концентрації довільної уваги під час прилюдного виступу. Критерієм сформованості цілісно-інтерпретаційного компоненту доцільно визначено ступінь підготовленості вокально-педагогічного репертуару для прилюдного виступу. Показниками сформованості цього компоненту визначено: вияв здатності до створення креативної цілісної інтерпретаційної концепції зразків вокально-педагогічного репертуару; вияв здатності до застосування вокально-технічних умінь як до інструментарію щодо повноцінної передачі слухачам інтерпретаційної концепції зразків вокально-педагогічного репертуару; вияв здатності до іміджево-сценічного втілення інтерпретаційної концепції зразків вокально-педагогічного репертуару. Критерієм сформованості контролально-саморегуляційного компоненту визначено міру сформованості самоконтролю магістрантів музичного мистецтва. Показниками сформованості цього компоненту визначено: вияв здатності до самооцінювання перебігу власної вокально-виконавської діяльності; вияв здатності до самокорекції перебігу власної вокально-виконавської діяльності.

5. Обґрунтовано й конкретизовано принципи та методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва. До встановлених принципів належать: принцип послідовності, систематичності і неперервності провадження виконавської діяльності у процесі вокального навчання магістрантів музичного мистецтва; принцип наскрізності провадження магістрантами музичного мистецтва вокально-виконавської діяльності; принцип стратегічного планування просвітницької вокально-виконавської діяльності та вокально-виконавської діяльності музично-змагального характеру.

Конкретизовано наступні методичні засади досліджуваного феномену: систематичне використання сукупності різноманітних форм практичної вокально-виконавської діяльності в якості інструментарію для формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання; багаторівнева організацію цілеспрямованих заходів контролю вокально-виконавських знань, умінь і навиків, що уможливлюють послідовну перевірку динаміки формування виконавської стабільності на різних етапах вокального навчання магістрантів музичного мистецтва; організація процесу вокального навчання із систематичним застосуванням цільових тренінгів, спрямованих на підвищення рівня стабільності вокального виконавства.

Розроблено відповідні педагогічні умови, серед яких: педагогічне стимулювання накопичення магістрантами музичного мистецтва достатнього багажу позитивного досвіду вокального виконавства, що відповідає високому рівню сформованості готовності до успішного, компетентного й фахового провадження вокально-виконавської діяльності; педагогічне забезпечення фундаменталізації знань у галузі вокальної педагогіки та виконавства відповідно до історико-мистецтвознавчої, теоретично-аналітичної, виражальної технічної, іміджево-сценічної, конструктивно-синтезуючої і репетиційно-практичної сфер інтерпретаційного опрацювання вокальних творів з метою сприяння розвитку вокально-виконавського мислення; інтеграція різних груп педагогічного інструментарію щодо формування виконавської стабільності магістрів музичного мистецтва у процесі вокального навчання.

6. Розроблено, упроваджено та експериментально перевірено методику формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, яка інтегрувала три фази – адаптивно-цільову, пізнавально-творчу та рефлексивну. Педагогічний інструментарій включав у себе сукупність теоретичних, образно-демонстраційних, інтерактивних, інтерпретаційних, евристичних, вербальних методів, методів мотивації мистецького навчання, методів засобів і прийомів вокального вправляння, музично-творчих завдань, творчо-аналітичних завдань, мультимедійних засобів тощо. Водночас основу педагогічного інструментарію щодо формування виконавської стабільності склали тренінги, які, інтегруючи до свого складу достатню кількість методів засобів і прийомів мистецького навчання, обумовили багатогранність педагогічного впливу. Під час останнього аналітично-підсумкового етапу, присвяченого компаративному аналізу статистичних результатів дослідно-експериментальної роботи, було здійснено наукове узагальнення результатів покомпонентного формування досліджуваного феномену, яке засвідчило стійкі позитивні тенденції зростання сформованості мобілізаційно-спрямованого, інтерпретаційно-цілісного та контрольно-саморегуляційного компонентів виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва. Означені тенденції покомпонентного зростання в експериментальних групах сукупно обумовили аналогічні стійкі позитивні тенденції для сформованості досліджуваного феномену в цілому. Компаративний аналіз статистичних даних, отриманих шляхом наукового узагальнення результатів контрольних вимірювань щодо сформованості мобілізаційно-спрямованого, інтерпретаційно-цілісного та контрольно-саморегуляційного компонентів виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва, дозволив стверджувати про стійку динаміку зростання досліджуваного феномену у цілому на високому та середньому рівнях в експериментальних групах, а також про нисхідну динаміку на низькому рівні. Проведення компаративного аналізу дозволило констатувати також про аналогічно позитивну динаміку сформованості виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва в експериментальних групах під час формувального експерименту у порівнянні із результатами, отриманими під час констатувального експерименту.

7. Розроблена і перевірена методика формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання забезпечує підвищення їх цілеспрямованості щодо підвищення рівня професіоналізму вокально-виконавської діяльності, зменшує ризики нестабільної сценічної поведінки за рахунок активізації вольових зусиль на сконцентрованості щодо підготовки вокально-педагогічного репертуару, розвиває практичні уміння щодо створення інтерпретаційних концептів, підвищує загальну вокально-виконавську підготовленість, а також сприяє музично-творчому та інтелектуальному розвитку. Методика може бути екстрапольована до процесів вокального навчання музично-педагогічних ЗВО у повному обсязі або частково.

Практичне значення одержаних результатів полягає в розробці, впровадженні у процес вокального навчання музично-педагогічних ЗВО, апробації та підтверджені результативності методичних зasad, педагогічних

умов, а також усього методичного забезпечення з формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва; створенні спеціальних тренінгів для формування виконавської стабільності майбутніх педагогів-музикантів у процесі вокального навчання; використанні розроблених матеріалів і отриманих результатів дисертаційної роботи для практичної підготовки студентів-вокалістів до сценічного оприлюднення результатів вокального навчання; використанні розроблених матеріалів і отриманих результатів дисертаційної роботи для провадження подальших навчально-методичних розробок у галузі психології музичного виконавства та концертної педагогіки, зокрема, методичних рекомендацій з сольного співу, хрестоматій з постановки голосу, робочих і типових навчальних програм з курсів «Постановка голосу», «Камерний спів», «Вокал», «Методика викладання вокалу» тощо.

4.3. Дисертація Сюй Вейвей є самостійною науковою роботою.

Опубліковані у фахових наукових виданнях праці достатньо повно відображають зміст дисертації.

Проблематику, теоретичні й практичні результати дисертаційного дослідження викладено в 5 одноосібних публікацій, з яких: 3 статті у фахових періодичних виданнях України, 1 стаття міжнародному виданні, 1 стаття у збірниках матеріалів міжнародних науково-практичних конференцій.

1. Сюй Вейвей. Виконавська стабільність майбутнього вчителя музики: сутність і характерні особливості \ Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія та методика мистецької освіти. Випуск 25 (30). Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2018. С. 51-54.

2. Сюй Вейвей. Виконавська стабільність як чинник формування вокальної компетентності майбутніх викладачів мистецьких дисциплін у процесі вокального навчання \ Наукові записки Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія та методика мистецької освіти. Випуск 144. – Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2019. С. 198-204.

3. Сюй Вейвей. Структура виконавської стабільності майбутніх учителів музичногомистецтва:змістіконмонентні складові \ Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – Суми: СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2020. № 8 (102), С. 477-484.

4. Xu Weiwei. Genre and stylistic approach as an instrument of a vocal training of the future music teachers \ Valorificarea strategiilor inovationale de dezvoltare a învățământului artistic contemporan", conferință științifico-practică internațională (2 ; 2018 ; Bălți). Valorificarea strategiilor inovaționale de dezvoltare a învățământului artistic contemporan = Fostering the innovative strategies for contemporary artistic education development : Conferință științifico-practică internațională, Ediția a 2-a, 15-16 iunie 2018 / coord.: Tatiana Bularga. – Bălți : S. n., 2018 (Tipogr. "Indigou Color"). Р. 136-139.

5. Сюй Вейвей. Холістський підхід як основа формування виконавської стабільності майбутніх викладачів мистецьких дисциплін у процесі вокального навчання \ Сучасна мистецька освіта: Матеріали IV науково-практичних читань

пам'яті академіка Анатолія Авдієвського. – Київ: НПУ імені М.П. Драгоманова, 2020. – С. 157-159.

Слід уважати, що дисертаційна робота Сюй Вейвей є достатньою мірою апробованою.

Апробація результатів дослідження проводилася у процесі виступів і обговорень основних положень та результатів дослідження на науково-методичних і науково-практических конференціях, педагогічних нарадах. Міжнародних: II Міжнародній науково-практичній конференції «Ференц Ліст і Україна» (Кам'янець-Подільський, 2017); Міжнародній науково-практичній конференції «Становлення стратегії інноваційного розвитку сучасної художньої освіти» (Бельці, Молдова, 2018) («International Scientific-practical Conference «Fostering the innovative strategies for contemporary artistic education deveiopment». 15 and 16 of June 2018, Bălți; «Сучасна мистецька освіта» IV, V науково-практичні читання пам'яті академіка Анатолія Авдієвського (Київ, 2020, 2021), щорічні звітні науково-практичні конференції професорсько-викладацького складу, аспірантів і докторантів Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (Київ, 2017-2019).

Впровадження результатів дисертаційного дослідження здійснено в навчально-виховний процес: факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (довідка № 108 від 19.02. 2021 р.), Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка (довідка № 730 від 2.03. 2021р.), ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет (довідка № 68-20-1025 від 07.12. 2020 р.).

4.4. Уважати, що дисертація Сюй Вейвей “Методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання” є завершеним самостійним дослідженням, яке відповідає постанові “Про проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії”, затвердженному Постановою Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 р. № 167 і може бути подане до розгляду у спеціалізованій вченій раді зі спеціальності 014 Середня освіта (музичне мистецтво).

Виходячи з наведеного вище, кафедра з теорії та методики музичної освіти, хорового співу і диригування факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова затверджує цей висновок і рекомендує дисертацію Сюй Вейвей “Методичні засади формування виконавської стабільності магістрантів музичного мистецтва у процесі вокального навчання” (науковий керівник – к. пед. н., доцент Хоружа О.В.), подану на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 014 Середня освіта (музичне мистецтво), до розгляду в спеціалізованій вченій раді.

Рішення прийняте одноголосно.

Головуюча на засіданні кафедри
доктор педагогічних наук, професор, завідувач
кафедри теорії та методики музичної освіти,
хорового співу і диригування
Секретар кафедри

 Козир А.В.
Борова Т.М.